

[Christmas Møller.]

foregaar, er utilfredsstillende. Hvis vi skal se paa, hvad Aarsagen nu er til, at Tingets Møder trækker ud mange Uger længere, end mange Medlemmer ønsker det, er det da, fordi Talerne herinde er for lange? Nej, enhver ved, at det er, fordi Udvalgsarbejdet ikke kommer af Stedet. Jeg sidder selv i Udvalget angaaende Amtsskatterne, der, hvis jeg ikke tager fejl, ikke har holdt Møde i 14 Dage, og den for Samfundet saa livsvigtige Sag, Socialreformen, sover blidelig og sagte i et Udvalg i Landstinget. Vi behøver ikke at lægge Skjul paa, at Aarsagen ganske simpelt hen er den, at der er, for at sige det en lille Smule populært, lidt Brok i Foretagendet, at Stillingen er den, at de tre Forligspartier ikke har Tingene rigtig i Orden. Om det er Socialreformen, de kommunale Ejendomsskatter eller Grundværdistigningsafgiften, det er galt med, eller hvad det er, kommer ikke os andre ved, det maa de Herrer og Damer selv om. Men Brok i Foretagendet er der, og Udvalgsarbejdet foregaar overhovedet ikke.

Men enhver ved, at rent bortset fra den nuværende konkrete Situation er Fejlen ved Arbejdet her den, at Udvalgsarbejdet meget ofte ikke fremmes paa tilstrækkelig Maade. Man kunde nævne mange Eksempler derpaa. Derfor synes jeg, at de Ændringer i Forretningsordenen, som man her foreslaar, i Retning af Indskrænkning af Talletiden, er, paa det nuværende Tidspunkt — hvad jeg skal komme til om et Øjeblik — saa urimelige, som de overhovedet kan være. Man vil ved denne Ordning gennemføre et Flertalsdiktatur, et ministerielt Diktatur, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft stærkt var inde paa, ved Siden af, at vi har et Flertalsdiktatur i Udvalgene, i Kraft af hvilket Mindretallene overhovedet intet har at sige. Hvis Tiden tillader det — og det kan jo gøres endnu, for Arbejdet i Udvalget kan jo genoptages — kunde man lave en Statistik over, hvor mange Spalter Tingets Forhandlinger i indeværende Samling, Samlingen 1932—33, udgør, denne Samling, under hvilken vi har bevæget os saa at sige over alle Lovgivningsmagtens Omraader, en, som Regeringsbladet „Politiken“ kalder det, „enestaaende historisk“ Samling, hvor der er gennemført en stor, konstruktiv økonomisk Plan, for at tale med det ærede Medlem Hr. Krag. Hvis vi vil sammenligne Spaltetallet for indeværende Samling, hvor vi i Dag endnu ikke er naaet til 6 000, med Spaltetallet fra, ja, vi kan gaa Aartier, vi kan gaa Snese af

Aar tilbage i Tiden, saa vil vi se, at der overhovedet ingen Rimelighed er i denne Kritik, at der skulde være en særlig Talelyst i Tinget i Øjeblikket. Der er absolut ingen Basis for denne Kritik; man kan overhovedet kun sige, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, da han blev valgt, forsøgte en lille Smule i Retning af Talesabotage lige ved Samlingens Begyndelse, men saa lod være, enten fordi han maaske er en god Kammerat og mente, da det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen slet ikke kunde vinde med, at det var lige saa rigtigt at opgive det, eller fordi han opdagede, at denne Taktik ikke duede. Men bortset fra dette lille Forsøg lige i Begyndelsen af Samlingens 2den Del fra et nyt Partis Repræsentanter har jeg Lov til at spørge: Hvor har man søgt med for megen Tale o. s. v. at standse Arbejdet? Jeg siger: Sammenlign Spaltetallet nu med Spaltetallet for en halv Snese Aar siden, hvor vi var oppe ved omtrent 10 000 Spalter, hvis jeg ikke husker fejl, var det 9 600 og nogle i Samlingen 1921—22.

Det er derfor fuldkommen urimeligt efter min Opfattelse at gennemføre de Ændringer, der her er Tale om. Meget, meget rimeligere — og jeg tror, den højtærede Formand vil være enig med mig deri, naar han tænker paa Fortiden, jeg ved i hvert Fald, at den højtærede Forsvarsminister eller i dette Tilfælde er det maaske rigtigere at sige det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, Slagelse, vil være enig med mig deri — var det, om man fik visse Regler for, hvordan et Udvalgsarbejde skulde foregaa, og ogsaa fik en Beskyttelse for, at ønskede Oplysninger blev givet.

Jeg beder altsaa Udvalget om at tænke over, om det ikke var rimeligt at optage en saadan Statistik, visende, hvorledes Tingene er i Aar og har været i de senere Aar i Sammenligning med tidligere.

Men dernæst vil jeg gerne sige, at hvis man gør anden Behandling til det væsentlige, saa gennemfører man Regler, som er sagligt urimelige, naar man ved, hvor stærkt vort Partisystem nu en Gang er, og hvorledes det parlamentariske Liv nu en Gang er. Thi Forholdet er jo det, det ved vi dog alle, at hvis der i Udvalget af Partiernes Repræsentanter som Ændringsforslag i Betænkningen eller paa anden Maade er givet Tilslutning til et Standpunkt, saa skal der uhyre meget til, at et saadant Standpunkt kan ændres. Hvis Forhandlingen i Tinget skal have Betydning i den Retning, at man ved sine Argumenter skal søge at paavirke ikke blot egne Gruppetæller, men paa en Række